

За краткото.

Етото составително є на доброто посланіе, Краткото. Защо краткото може неѣкай да писъва и да изрече кратко, за неѣкомъ работя, толико подобро, и по похвално є изреченето негово посланіе: сбаче даса сокоплѣва съ велико извѣстие, и совершенство на извѣнieto, безъ да натриваме мнѣго, и девеловидни дѣми, за да не докаркаме на зныж, които слышатъ и прочитатъ гнѣсность: но подобава да спродолжава посланственното, въ намѣреніе съ равномѣркото.

Прѣчес кѣйто са спомага отъ память та и отъ мнѣнieto, на него не є прилично да писъва съ двѣ дѣмы сбщата причина, на посланіето: но посланоспѣвателя за да оулѣчи намѣреніето си, за което писъва, подобава даса гриже за да содѣиствѣва честивително посланіето на сногбва, кѣйто гдѣ прїемва, и всмѣ многопрѣвно ще бы противъ краткото на намѣреніето, на оногбва кѣйто писъва.

За послѣдованието.

Трѣто сдѣствителное, и потребное составленіе, на доброто пренизношеніе є, послѣдованието, когато мы, сирѣчъ, щеме да предовѣкаме єдиновсесовершенное понятіе на неѣкой неѣшо, и неса благодариме наѣд єдно мѣлко глѣданы, тогдѣ сокоплѣваме неотмѣнно побѣче понятіи, които мы открываме, и начертаваме съ праваго смысленія: защото не є возможно всако гражъ оу єдно посланіе да воспріимка всакое неїшо само, съ єдно велико предложеніе. Но мнегажды требватъ наѣжд-